

UCHWAŁA Nr 96 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 maja 1967 r.

w sprawie koordynacji inwestycji realizowanych dla potrzeb obsługi rolnictwa i obsługi ludności wiejskich jednostek osadniczych.

W celu stworzenia warunków zapewniających prawidłową realizację inwestycji dla potrzeb obsługi rolnictwa i obsługi ludności wiejskich jednostek osadniczych oraz zapewnienia racjonalnego zagospodarowania przestrzennego tych jednostek — Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Terenowej koordynacji podlegają inwestycje kubaturowe i liniowe jednostek państwowych, spółdzielczych oraz organizacji społecznych, politycznych i zawodowych realizowane na terenie wiejskich jednostek osadniczych bez względu na zasady oraz tryb ich planowania i finansowania, a polegające na budowie lub rozbudowie obiektów produkcyjnych albo usługowych, zgodnie z § 5.

§ 2. 1. Celem terenowej koordynacji inwestycji, realizowanych dla potrzeb obsługi rolnictwa i obsługi ludności na terenie wiejskich jednostek osadniczych, wykonywanej przez prezydium rad narodowych, jest takie oddziaływanie na jednostki sprawujące bezpośrednią działalność inwestycyjną, aby zapewnić najwłaściwszą realizację inwestycji z punktu widzenia uzyskania największej efektywności ekonomicznej i społecznej. Konkretnym wyrazem tego oddziaływania powinno być w szczególności:

- 1) dążenie do uzyskania oszczędności nakładów inwestycyjnych w drodze scalania zbliżonych funkcjonalnie obiektów inwestycyjnych,
- 2) zapobieganie podejmowaniu inwestycji niedostatecznie uzasadnionych, w szczególności ze względu na możliwość pełniejszego wykorzystania już istniejących obiektów oraz urządzeń produkcyjnych lub usługowych,
- 3) racjonalne rozmieszczenie inwestycji realizowanych na terenie wiejskich jednostek osadniczych z punktu widzenia ich zagospodarowania przestrzennego,

- 4) ustalanie właściwych terminów realizacji inwestycji na tle normatywnych cykli budowy ze szczególnym uwzględnieniem ich powiązań z realizacją innych współdziałających inwestycji,
- 5) prawidłowe korelowanie realizacji inwestycji z posiadanym aktualnie na danym terenie potencjałem wykonawstwa budowlano-montażowego, a w szczególności możliwości jego wykorzystania po zakończeniu innych inwestycji,
- 6) oszczędne zaprogramowanie i realizowanie inwestycji pod względem materiałowym, w szczególności w zakresie surowców i wyrobów deficytowych,
- 7) dążenie do ustalenia wspólnej lub sąsiadującej lokalizacji obiektów, umożliwiającej osiągnięcie oszczędności terenu,
- 8) uzyskanie oszczędności eksploatacyjnych.

2. Uprawnienia koordynacyjne w odniesieniu do poszczególnych zagadnień prezydium rad narodowych mogą przekazać:

- 1) w zakresie objętym działalnością jednego wydziału — właściwym wydziałom,
- 2) w razie konieczności rozwiązywania zagadnień międzybranżowych lub dotyczących ogólnej problematyki gospodarczej danego terenu — terenowym komisjom planowania gospodarczego przy współpracy właściwych wydziałów prezydium rady narodowej.

3. Prezydium gromadzkich rad narodowych na podstawie znajomości lokalnych warunków i potrzeb powinny występować z inicjatywą wobec inwestorów i prezydium rad narodowych wyższego stopnia w sprawie inwestycji wspólnych realizowanych na swoim terenie.

§ 3. W fazie programowania inwestycji, w szczególności na okres planów pięcioletnich, prezydja rad narodowych powinny zapewnić właściwą koordynację terenową inwestycji rolnych z inwestycjami przewidzianymi do realizacji w innych działach gospodarki w ramach planu centralnego i terenowego oraz dążyć do skoncentrowania środków w celu zapewnienia kompleksowego zagospodarowania rejonów, w których będą zaangażowane większe nakłady na inwestycje rolnicze (melioracje, suszarnictwo zielonek i ziemniaków, mechanizacja itp.).

§ 4. Koordynację inwestycji dla potrzeb obsługi rolnictwa i obsługi ludności na terenie wiejskich jednostek osadniczych sprawują:

- 1) prezydja powiatowych rad narodowych — w zakresie inwestycji, których łączna wartość kosztorysowa nie przekracza 15 mln zł,
- 2) prezydja wojewódzkich rad narodowych — w zakresie inwestycji, których łączna wartość kosztorysowa przekracza 15 mln zł.

§ 5. 1. Działalnością koordynacyjną należy objąć inwestycje dla potrzeb obsługi rolnictwa i obsługi ludności na terenie wiejskich jednostek osadniczych, w szczególności dotyczącej:

- 1) zaplecza technicznego mechanizacji rolnictwa,
- 2) usług rzemieślniczych,
- 3) zaopatrzenia w wodę,
- 4) zaopatrzenia w gaz,
- 5) usług zoo- i agrotechnicznych oraz weterynaryjnych,
- 6) obrotu towarowego (skupu i zaopatrzenia) oraz gastronomii,
- 7) transportu kolejowego i drogowego,
- 8) budowy dróg,
- 9) służby zdrowia,
- 10) oświaty i kultury,
- 11) sportu i turystyki,
- 12) budownictwa mieszkaniowego państwowego i spółdzielczego,
- 13) budownictwa administracyjnego.

2. Prezydja wojewódzkich lub powiatowych rad narodowych mogą w uzasadnionych wypadkach ustalić rodzaje inwestycji nie mające istotnego znaczenia dla danego terenu, które nie podlegają koordynacji terenowej.

3. Przepisy niniejszej uchwały nie mają zastosowania do obiektów kubaturowych służących produkcji rolnej, położonych na terenie gospodarstw rolnych.

§ 6. 1. W celu zapewnienia warunków sprawnej koordynacji inwestycji wiejskich, o których mowa w uchwale, zainteresowane jednostki państwowe i spółdzielcze planu centralnego i terenowego oraz organizacje społeczne, polityczne i zawodowe zobowiązane są zgłaszać właściwym organom koordynującym wszystkie inwestycje o wartości kosztorysowej robót budowlano-montażowych przekraczającej 200 tys. zł, przewidziane do realizacji na terenie wiejskich jednostek osadniczych, w fazach programowania i planowania tych inwestycji na zasadach określonych uchwałą nr 67 Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1963 r. w sprawie terenowej koordynacji inwestycji (Monitor Polski Nr 19, poz. 104).

2. Prace związane z terenową koordynacją inwestycji powinny być przeprowadzone przez prezydja rad narodowych w ten sposób, aby ustalenia koordynacyjne były wydane w ciągu 30 dni od daty złożenia materiałów przez inwestorów.

3. Odnośnie do inwestycji realizowanych w trybie odrębnych przepisów oraz inwestycji spółdzielni produkcyjnych i kółek rolniczych inwestorzy zgłaszają zamiar podjęcia realizacji inwestycji, przekazując jednocześnie charakteryzu-

jące je zwięzłe informacje ekonomiczne i techniczne, a prezydja rad narodowych ustosunkują się do nich w takich terminach, które by nie naruszały uproszczonego trybu i zasad realizacji tych inwestycji.

§ 7. 1. Jednym z najistotniejszych celów terenowej koordynacji inwestycji na terenie wiejskich jednostek osadniczych powinno być łączenie inwestycji indywidualnych (pojedynczych) oraz ich realizacja w formie inwestycji wspólnych. W związku z tym organy koordynujące inwestycje budowlane oraz zainteresowani inwestorzy powinni stosować w szerokim zakresie zasadę łączenia zbliżonych funkcjonalnie inwestycji, wykorzystując w tym zakresie możliwości:

- 1) skupienia zbliżonych funkcjonalnie obiektów na jednej działce (terenie) bądź w ośrodku usługowym lub techniczno-gospodarczym,
- 2) łączenia pod jednym dachem zbliżonych funkcji produkcyjnych lub usługowych w drodze budowy obiektów wielofunkcyjnych.

2. Dla wykonania przepisów ust. 1 zainteresowani inwestorzy, którzy zamierzają realizować inwestycje położone blisko siebie, powinni dążyć do dobrowolnego porozumienia w zakresie realizacji swoich zadań inwestycyjnych w formie inwestycji wspólnej oraz wyznaczenia inwestora zastępczego. W razie uzgodnienia realizacji inwestycji wspólnej, jej realizacja odbywa się na zasadach określonych niniejszą uchwałą. O powyższych uzgodnieniach należy powiadomić prezydja rad narodowych.

3. Jednoczenie inwestycji (obiektów inwestycyjnych) może przykładowo obejmować następujące powiązania funkcjonalne:

- 1) państwowe ośrodki maszynowe i ośrodki remontowe sprzętu oraz bazy transportowe,
- 2) punkty skupu gminnych spółdzielni i punkty skupu owoców i warzyw oraz punkty skupu mleka i placówki spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowych,
- 3) wiejskie domy towarowe (sklepy), gospody, zakłady usługowe i punkty przyjęć zleceń na usługi,
- 4) drogomistrzówki i agronomówki oraz wodomistrzówki,
- 5) remizy ochotniczej straży pożarnej i świetlice, boiska i baseny kąpielowe oraz łaźnie i kotłownie,
- 6) ośrodki zdrowia albo spółdzielnie zdrowia oraz apteki,
- 7) domy kultury (świetlice) i biblioteki oraz remizy ochotniczej straży pożarnej,
- 8) siedziby gromadzkich rad narodowych, urzędy pocztowe i posterunki Milicji Obywatelskiej oraz kasy oszczędnościowo-pożyczkowe.

§ 8. 1. Koordynację inwestycji w fazie programowania i planowania prowadzi się w powiązaniu z postępowaniem lokalizacyjnym.

2. W decyzjach o lokalizacji ogólnej i szczegółowej powinny być określone warunki wynikające z ustaleń organów koordynujących.

§ 9. Prezydja rad narodowych zobowiązane są do sprawdzenia wykonania ustaleń koordynacyjnych w toku opracowania projektów planów gospodarczych na poszczególne lata, w szczególności w zakresie zapewnienia przez inwestorów odpowiednich nakładów inwestycyjnych gwarantujących realizację inwestycji zgodnie z powziętymi decyzjami koordynacyjnymi.

§ 10. 1. Ustalenia koordynacyjne podjęte przez prezydja wojewódzkich i powiatowych rad narodowych, odnoszące się do inwestycji realizowanych na terenie wiejskich jednostek osadniczych dla potrzeb obsługi rolnictwa i obsługi ludności, są wiążące dla inwestorów.

2. W razie powstania spraw spornych wynikających z obowiązujących ustaleń koordynacyjnych pomiędzy prezy-

diami powiatowych rad narodowych a inwestorami lub współinwestorami, będą one rozstrzygane przez prezydium wojewódzkich rad narodowych w porozumieniu z zainteresowanymi jednostkami nadrzędnymi inwestorów lub współinwestorów.

3. W razie nieuwzględnienia przez inwestorów ustaleń koordynacyjnych prezydiów wojewódzkich rad narodowych sprawy te mogą być przedstawione do rozstrzygnięcia w trybie § 5 ust. 5 uchwały nr 67 Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1963 r. w sprawie terenowej koordynacji inwestycji (Monitor Polski Nr 19, poz. 104).

§ 11. W odniesieniu do inwestycji, których lokalizacja ogólna nie jest ustalana przez prezydium rad narodowych, do wniosków o lokalizację ogólną powinny być dołączone opinie prezydiów właściwych rad narodowych w zakresie zagadnień koordynacyjnych w trybie określonym §§ 14 i 16 zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 21 listopada 1962 r. w sprawie lokalizacji ogólnej inwestycji budowlanych (Monitor Polski z 1962 r. Nr 82, poz. 387 oraz z 1965 r. Nr 5, poz. 14).

§ 12. 1. Ze względu na istniejące znaczne możliwości połączenia kilku inwestycji drobnych na terenach wiejskich jednostek osadniczych, finansowanych w trybie odrębnych przepisów, ustala się, iż tego rodzaju inwestycje realizowane w formie inwestycji wspólnych mogą być finansowane w dotychczasowym trybie.

2. Wszystkie inwestycje wspólne realizowane na terenach wiejskich jednostek osadniczych przez uspołecznione jednostki wykonawstwa budowlanego, tzn. przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe albo jednostki systemu gospodarczego, powinny być obejmowane wojewódzkimi bilanсами robót.

3. Inwestycje przewidziane do realizacji w latach 1967 i 1968, dla których zostały zatwierdzone dane do projektowania lub projekty wstępne, mogą podlegać łączeniu tylko w wypadkach, gdy ich realizacja jako inwestycji wspólnych nie opóźni osiągnięcia przewidzianych efektów rzeczowych.

§ 13. 1. Prezydium wojewódzkich i powiatowych rad narodowych, każde w swoim zakresie, wyznaczają spośród inwestorów realizujących wspólnie inwestycję inwestora zastępczego odpowiedzialnego za prawidłową jej realizację. Inwestorem takim powinna być w zasadzie jednostka, dla której realizuje się część inwestycji wspólnej o przeważającym zakresie rzeczowym. Jeśli inwestycja wspólna obejmuje również inwestycje rolnicze, prezydium rad narodowych mogą, jeżeli pozwalają na to możliwości organizacyjne i środki dyrekcji budownictwa rolniczego (terenowych inspektoratów budownictwa rolniczego), powierzać im funkcje inwestora zastępczego.

2. Wyznaczenie inwestora zastępczego jest obowiązujące.

3. Przy wyznaczeniu inwestora zastępczego prezydium wojewódzkich lub powiatowych rad narodowych w porozumieniu z jednostkami nadrzędnymi inwestorów powinny ustalić przyszłego administratora oraz określić prawa i obowiązki przyszłych użytkowników inwestycji wspólnych.

§ 14. W sprawie zasad finansowania inwestycji wspólnych na terenie wiejskich jednostek osadniczych dla potrzeb rolnictwa i budownictwa wiejskiego, jak również obowiązków i uprawnień inwestorów zastępczych mają odpowiednie zastosowanie przepisy uchwały nr 100 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1965 r. w sprawie planowania, realizacji i finansowania inwestycji wspólnych (Monitor Polski Nr 26, poz. 128).

§ 15. Banki finansujące inwestycje budowlane inwestorów państwowych, spółdzielczych, organizacji społecznych i zawodowych, realizowane na terenie wiejskich jednostek

osadniczych, bez względu na źródła finansowania nakładów mogą przyjmować je do finansowania tylko po sprawdzeniu uzgodnienia ich z właściwym organem do koordynacji inwestycji.

§ 16. 1. Przy pracach koordynujących inwestycje dla potrzeb obsługi rolnictwa i obsługi ludności wiejskich jednostek osadniczych należy opierać się na następujących materiałach:

- 1) planach regionalnych ogólnych i szczegółowych,
- 2) miejscowych planach ogólnych zagospodarowania przestrzennego zespołów wiejskich jednostek osadniczych,
- 3) miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego wsi,
- 4) programach rozwoju usług,
- 5) projektach wyznaczenia terenów budowlanych na wsi.

2. W braku dla danego obszaru planów i projektów, o których mowa w ust. 1, powinny być wykorzystane materiały do tych opracowań.

§ 17. Organy prezydiów powiatowych rad narodowych zobowiązane są do ścisłej współpracy z organami koordynującymi stopnia wojewódzkiego, a w szczególności do:

- 1) przestrzegania wytycznych, instrukcji i ustaleń organów stopnia wojewódzkiego dotyczących koordynowanych inwestycji,
- 2) zgłaszania wniosków i opinii odnośnie do inwestycji wiejskich realizowanych na terenie danego powiatu, do których z uzasadnionych względów ustalenia w dziedzinie koordynacji inwestycji powinny być podejmowane przez organy stopnia wojewódzkiego,
- 3) współdziałania z organami miejscowego planowania przestrzennego w zakresie rozmieszczenia inwestycji budowlanych.

§ 18. 1. Ministrowie Rolnictwa oraz Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych opracują typowe projekty wiejskich ośrodków usługowych w celu zaspokojenia zwiększonych potrzeb wspólnych inwestycji związanych z obsługą rolnictwa i obsługi ludności wiejskiej. Projekty te, uwzględniające wielowariantowość rozwiązań typowych zarówno odnośnie do łączenia różnych funkcji produkcyjnych lub usługowych na jednym terenie (działce), jak i pod jednym dachem, a także możliwość perspektywicznej rozbudowy typowych obiektów, powinny być udostępniane zainteresowanym organom i inwestorom w miarę opracowywania.

2. Do czasu wprowadzenia w życie typowych projektów wiejskich ośrodków usługowych właściwe biura projektów zobowiązane są na wniosek zainteresowanych inwestorów i innych organów, a także z własnej inicjatywy, uwzględniać możliwości adaptacji projektów typowych oraz projektów indywidualnych dla potrzeb wiejskich inwestycji wspólnych, zarówno w zakresie skupienia zbliżonych funkcji produkcyjnych lub usługowych na jednym terenie (działce), jak i pod jednym dachem, przy założeniu wykorzystania wspólnych urządzeń.

3. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów wyda w terminie do dnia 31 sierpnia 1967 r. zarządzenie o zasadach i trybie wykonania przepisu ust. 1.

§ 19. Prezydium wojewódzkich rad narodowych na wniosek prezydiów powiatowych rad narodowych mogą rozciągnąć przepisy niniejszej uchwały na inwestycje obsługi rolnictwa i obsługi ludności wiejskiej realizowane również na terenach położonych w małych miejskich jednostkach osadniczych.

§ 20. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz